

EDİTÖRDEN

Çocukluđumdan beri hatırlarım, daha öncesi de aynı; işçiler memurlara, memurlar işçilere karşı hep kıskırtıldı. Bir tarafın kazanacağı haklar diğerinden kesiliyormuş gibi hak talebinde bulunana diğerlerinden destek yoktu.

Çalışma ortamını örgütsüzleştirmeyi amaçlayan 'güçler' emek cephesini bölmeyi başardılar. İşçi-memur, sendikali-sendikasız, kayıtlı-kayıtdışı çalışanlar sürekli karşı karşıya getirildi. Ancak TEKEL direnişini ezberleri bozdu. Kamu çalışanları kendi sorunlarında dahi bu kadar dıyrıarlı olmamışlardı.

Artık emeği yalnızlaştıramıyorlar!

Emek hareketi cılız eylemleriyle kendi özgücüne dahi inanmıyordu, saldırı mücadelenin yükselmesini engelliyordu. TEKEL işçileri emek hareketine 'özgüven' sembolü oldu. Saldırı şiddetlendikçe meşru savunma güçleniyor.

Artık emeği güçsüzleştiremiyorlar!

Yükselen mücadele ırk, din, etnik köken, cinsiyet ayrımcılığıyla zayıf düşürülürken, sınıf mücadelesini yeniden hatırlatan ve gündeme oturtan TEKEL direnişini Kürt ve Türk emekçilerine emek-sermaye çelişkinin temel çelişki olduğunu anımsattı.

Artık emeği ayrıştıramıyorlar!

Eđer işçi sınıfı haklarına sahip çıkıyorsa, sınıf çıkarlarının kapitalist oyunlarla nasıl bozulduğunu anladıklarındandır. Toplumsal bilinçlenme sürecini geliştirdiklerindedir. Bu nedenledir ki, tüütün ekiminden TEKEL işletmeciliğinin sonlandırılmasına kadar giden süreçteki vahşî sömürüyü artık izah edemezler ve bu koşullarda hiçbir güç sendikali işçiyi 4/C'li 'çaresiz köleler' yapamaz.

TEKEL direnişini (baskıya girerken 72'inci gününde) sürerken ülkenin kanayan bir başka yarası 'iş cinayetleri'nin arkası gelmiyor; Davutpaşa patlaması, maden göçükleri, sel sularında boğulan işçiler, tersaneler kâbusu...

Davutpaşa'da kaçak ve ruhsatsız havai fişek ve maytap üreten atölyede 31 Ocak 2008 de 21 kişinin ölümi ve 116 kişinin yaralanmasına sebep olan patlama hafızalardan silinmedi. Davaya 19 Şubat 2010 da ancak başlanabildi; sanık sandalyesinde işveren değil belediye çalışanları oturuyor...

10 Aralık 2009 da Mustafakemalpaşa'da özel sektöre ait bir yeraltı kömür işletmesinde grizu patlaması sonucu 19 işçi göçük altında kalarak yaşamını yitirdi. Halen sorumlu aranıyor...

Son dakika (23 Şubat 2010): Dursunbey'de özel sektöre ait madende grizu patlaması; 13 işçi göçük altında yaşamını yitirdi...

Kriz öncesinde Başbakan'a göre yeni gemi inşasında "hızla büyüyor, ekonomiyi düzeltiyor, işsizlik için çözüm sağlanıyor, doğal olarak da ölümler yaşanıyor"du... Kriz sonrasında tersanelerde işçi sayısı yüzde 80 azaldı, işsizlik arttı, döviz girdisi buharlaştı ancak iş kazalarında azalma olmadı. Ölümlerle Tuzla tersaneleri hâlâ gündemde ve toplumun her kesimlerinden "iş cinayetleri durdurulsun" açıklaması geliyor.

Tuzla Tersaneler Bölgesi 'ekonomik kriz' bahaneleriyle unutturulmaya çalışılıyor. MSG Dergisi sorunun 'insana verilen değerle ilgili' olduğu tespitini yaparak konuyu sürekli gündemde tutma kararlılığında...

Tüm bu kazaların ve ölümlerin sebebinin 'kayıtdışı', 'taşeronlaşma' ve azgımlaşan 'kâr hırsı' olduğunu söyleyebiliriz. Hükümet taşeronlaşmanın önünü açarken Çalışma Bakanlığı asli görevi olan denetimi gereği gibi yapmıyor...

Kapitalist sistemin her ne pahasına olursa olsun 'verimlilik' anlayışı üretim ve istihdamda esnekleşmeyi gündeme getirdi. TEKEL, tersaneler vb işyerlerinde bu anlayışa uygun olarak insan emeğini kullanmanın yöntemleri belliydi; çalışma ortamının kuralsızlaştırılıp, insanın en verimli olduğu dönemde, en az ücretle, en uzun çalışma sürelerinde, en kötü çalışma koşullarında çalıştırmak...

Kaza geçiren ve ölenler dar geliri, düşük ücretli, kayıtdışı ve sendikasız işçiler. İşsizlik nedeniyle düşük ücret ve kayıtdışı çalışan yoksul kesim sermayedarların kârını maksimize ederken iş kazası ve meslek hastalıklarının artışını da hızlandırıyor.

Kapitalist meta üretiminde 'tek güdüleyici daha fazla kâr etmek' ise ve hükümet olabilmenin yolu sermayenin kârını gözetmekten geçiyorsa Başbakan tersane patronlarına ve sigara tekellerine tam destek vermek zorundadır. Bu anlamda hükümetin iş kazaları ve meslek hastalıklarını önlemesi beklenemez.

Neoliberal politikaları uygulama adına IMF-DB direktiflerinin bir başka izdişümü olan sosyal güvenlik sisteminin 2009 da oturacağı söylendi. Genel Sağlık Sigortası ile sağlık sistemi tümünden değiştirdi. Ancak hesap tutmadı, uygulama vatandaşı çileden çıkarttı. Bu kadarla kalmayacaklar. Hastaneleri birleştirerek "Sağlık İşletmeleri" haline getirecek, kamu hastanelerini özelleştirme adı altında yerel eşrafı devredecek ya da özelleştirerek serbest piyasa koşullarına terk edecek ve personeli sözleşmeli statüde istihdam edecek "Kamu Hastane Birlikleri Yasa Tasarısı" sırada bekliyor.

Sađlıcakla...